

tantus est calor, ut faciat fluxum colliquatuum. Vtrum modò splen concurrat? Patitur mærores animi: hinc collecti humores melancholici, qui etiam in egestionibus apparuerunt, nec esse potest, quin afficiatur splen affecto hepate, & ventriculo. Non est hic fluxus stomachicus: hic enim est ob intemperiem malam ventriculi. Est ergo hic fluxus ob humorē imbibitum in tunicis ventriculi: quando hic humor resoluitur, cessat fluxus. Habet omnes operationes alias sanas, quare etiam alia membra non peccant. Ventriculus est redditus quidem frigidior, talis tamen frigiditas non est causa immediata huius fluxus: quare fluxus non erit stomachicus.

Prognosticum. Dico quod possit sanari, non tam facilè, quia cum hæc pituita habeat suas vias paratas per ratum tempus, habitus aliquis in hoc tempore est factus, non tamen est adeò senex, quod destituatur calore.

Cura. In hac cura duo aduertenda. Primum, cùm sit periculum, ne incidat ventriculus in habitualē frigiditatem, quærenda remedia, quæ non infringident ventriculum: hepatis tamē ratio habenda, ne calefiat, sed potius alteretur ad oppositum, & ita temperabimus medio modo, ut principaliter ventriculus expurgetur ab istis imbibitis humoribus, ac postmodum corroboretur (quod difficilius erit euacuatione) ne rursus incidat in peius. Accipiat aquam balneorum Patauinorum, quia hic facta est aliqua impressio frigida in ventriculo: potus itaque exiccabit vi sulfuris, & mineralium subtilis substantia est in his balneis, quæ penetrabit ad eos humores exiccanos, ac ratione salis abstergit, & corroborabit ventriculum, sumat tamen modicum aquæ, ne lœdatur. Si curabitur hoc pacto, benè: si non, curandum, ut ventriculus semper sit euacuatus ab hac materia: quod postea videbimus.

CONSILIVM C C X.

De cholera, scriptum à Hieronymo Schreibe-ro Norico, 1546.



N C I D E R A M in eam' passionē ex potu vini, ut ego suspicor, & quod syrups ex sero lactis caprini sumerē cum succo fumiterra, non prius aperitis viis communibus, quod serum in ventriculo remanens, flatus excitabat, & extendebat totum ventrem inferiorem, ita ut id in anhelitu etiā impedimentum sentirem. Prima nocte quæ erat 2. Maij dolores augebantur, ita ut somnum impeditarent, non planè tamen. Cūm ter se se materia per ventrem euacuaret, die secundo quasi pondus me in ventre gestare sentiebam, non curabat, nec à cibo, neque à potu abstinebam, noctu postea vapores caput petentes, somnum insuauem faciunt & inquietū. Stercora me ex ipsis intestinis ascendentia euomere somniabam, & alia nescio quæ somnia, succedit nausea, & ea nocte octies vomitus per interualla cōsequutus est. Primo ea quæ vesperi comedérā reiiciebam, vīnum etiam redolebant, postea fumi terræ saporem & aloes etiā (eo enim vesperi pillulas acce-

A peram) mista erat materia plurima & pituitosa & cholérica, ita noctem pessimam habebam & grāvia somnia: die subsequēti aliūs etiam mota ter est fusa. Venit Mōtanus & auditā historia, videns virtutem satis constātem, voluit ut eo die brodij pulli bibere inquit vellem ad obtundendam humorum acrimoniam: nec præterea aliquid comederem, nisi vesperi panatinam forbere cuperet, ac omnino quiescerem, ne materiae motus aliquo modo impeditaretur, aut cōtra, Aph. 20. prim. particulæ fieret quæ iudicātur, aut iudicata sunt integrè, &c. Ego me in lectū coniiciens quieui quātum potui, & eo die præter brodia nihil sumpsi, sub vesperum semel adhuc, sed parum vomui: postea cessauit vomitus, & aliūs etiam sistebatur, noctem habui quietam, non ita tamē ut præcedētem. Sequenti manē Montanus reuersus voluit ut inciperet melius comedere, carnes pulli vel vituli, & bibere aliquid vini, sed bene aquati, & si natura nihil amplius operaretur, ut eo vesperi ac ciperē 3. ij. hieræ simpl. cum melle rosato in bolū congestæ, pro euacuatione reliquiarum à natura relictarū, ne quæ relinquerētur in morbis recidiuas facerent, 2. Aphor. 12. Noctu melius habere & quietius dormire cōcepit: ac sequenti manē 4. sedes habui copiosas, materia educta biliosa & maligna admodum, erodens etiam anum, ita ut aliquot diebus ea loca dolerent admodū. Postea conualescens consului num de integro corpus purgandum dissuasit illud, cū sola dicta rectiori, id quod D intenderem, efficere possem, ita conualui. Interrogatus sequenti die quid agendum, si in talivo mitu & fluxu ventris virtus etiam deficeret? Respondit distinctè: si sit ex acrimonia humorū infestantiū os ventriculi & syncopen exiccatum, subito exhibēdum panē tostum intinctū in vino granatorū; Maluasio, vel vino aromatico: si ex inānitione nimia, ob purgationem maximē, brodii pulli aliqua substantiæ habentibus vtendū.

CONSILIVM C C XI.

*De cholera pro clarissimo Frizimelica, 1546.
Mense Augusto.*

RIZIMELICA in cholera mortuū incidit, reuersus ex itinere Tridentino, quod fructus plurimos comedisset, & aquam superbibisset: erat enim abstemius. Vocatus Montanus, videns eum in maximis doloribus, & extremis angustiis, & de seipso desperantem, voluit ut statim exhiberentur hieræ simplicis drach. ij. cum drach. quantuor, electuarij lenitiui & 3. ij. Mithridati, quod propter suspicionem veneni addidit: sed accepto vnicō bolo, illum illico iterum euomit, & cūm sentiret subleuationē, reliquos accipere noluit. Acceperat iam clysterem ex communibus herbis, cum melle rosato, & diaphenic. sed parum eduxit, quia non diu continebat: pro sedatis doloribus ordinavit.

G R. Camomill.

Anethi

Absinthij

Rosarum ana m.j.

Deco.